

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20. 2. 2019 samosoudkyní JUDr. Vladimírou Kikerlovou

takto:

Obžalovaný

xxx, narozen xxx v xxx, provozní, trvale bytem xxx,

je vinen, že

dne xxx v době nejméně od 00.55 do 01.05 hodin v xxx, okres xxx, v xxx na ulici xxx, v přítomnosti nejméně 10 dalších hostů, po předchozí rozepři mezi xxx a xxx a dalšími dvěma hosty, během které xxx vylila na ně sklenici piva, na což xxx reagoval jejím odstrčením a hrubými výroky, vykazoval ven xxx a jeho spolusedící xxx a xxx, mimo jiné se slovy „tady v klubu nemáte co dělat, když nemáte klubové karty, běžte ven“, neustále je slovně vykazoval, a když xxx nereagoval a uváděl, že ještě dopijí pivo a půjdou, uchopil za hrdlo 0,5 litrovou láhev od piva značky Pilsner Urquell a udeřil touto lahví poškozeného xxx do čelně temenní krajiny hlavy tak, že jej zasáhl tečně a způsobil pouze zhmoždění hlavy a oděrku s dobou léčení pro bolesti hlavy a závratě nejméně 3 dny, avšak pouze shodou okolností nevzniklo poškozenému jiné zranění, například hlubší řezné poranění hlavy či obličeje s dobou léčení, která by přesáhla délku 7 dnů, poté jej držel za oděv a ještě jej pěstí opakovaně udeřil do ramen a hrudníku a způsobil dva hematomy velikosti 5x2 cm, postupně jej vystrkal až před provozovnu,

přičemž tohoto jednání se dopustil i přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 30. 8. 2007 sp. zn. 18T 229/2006 odsouzen mimo jiné pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odstavec 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání 8 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 18 měsíců,

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

tedy

jednak

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby jinému úmyslně ublížil na zdraví, v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

jednak

dopustil se veřejně výtržnosti tím, že napadl jiného a spáchal takový čin opětovně,

čímž spáchal

jednak

pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odstavce 1 k § 146 odstavce 1 trestního zákoníku,

jednak

přečin výtržnictví podle § 358 odstavce 1, odstavce 2 písmena a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 146 odstavce 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavce 1 trestního zákoníku k **úhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**.

Podle § 81 odstavce 1 trestního zákoníku a § 82 odstavce 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) roků**.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených u hlavního líčení a po jejich vyhodnocení podle § 2 odstavec 6 trestního řádu dospěl Okresní soud v Bruntále k následujícím skutkovým zjištěním a závěrům:
2. Obžalovaný xxx jako pronajímatel xxx na ulici xxx, okres xxx, dne xxx v době kolem 00.55 hodin až 01.05 hodin v době, kdy se v klubu nacházelo nejméně deset hostů, vykazoval po slovních rozepřích ven hosta xxx, který zde seděl s dvěma kamarády u piva. Když však poškozený xxx nereagoval a obhajoval se, že ještě dopijí pivo a půjdou, obžalovaný uchopil za hrdlo púllitrovou láhev od piva značky Pilsner Urquell a udeřil poškozeného do čelné temenní krajiny hlavy tak, že jej dnem poloprázdné lahve udeřil tečně a způsobil mu zhmoždění hlavy a oděrku s dobou léčení, pro bolesti hlavy a závratě, nejméně tři dny. Pouze shodou okolností nevzniklo poškozenému jiné zranění, kdy by si léčení vyžádalo délku více jak sedm dní. Obžalovaný poté poškozeného ještě držel za oděv a pěstí jej opakovaně udeřil do ramen a hrudníku, kdy mu způsobil dva hematomy o velikosti 5x2 cm, a poté jej postupně vystrkal ven až před provozovnu. Obžalovaný xxx se tohoto jednání dopustil i přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 30. 8. 2007 pod sp. zn. 18 T 229/2006 odsouzen mimo jiné pro trestný čin výtržnictví podle § 202 odstavce 1 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců.
3. Obžalovaný xxx se k trestné činnosti nedoznal, neboť uvedl, že do restaurace, kterou provozuje, byl zavolan na základě té skutečnosti, že poškozený xxx se svými kamarády dělal nepřístojnosti, močil na podlaze, plival na koberec, dělal nepořádek, byl hlučný, agresivní, podnapilý. Poté přikázal servírce, aby přestávala nalévat, aby z klubu odešli, ovšem ti se chovali neurvale, uráželi vulgarismy ostatní hosty; rovněž i toaleta byla znečištěna. xxx a ostatní po něm pokřikovali, chovali se neslušně, proto se rozhodl, že zavolá policii. V tu dobu začal poškozený xxx nadávat xxx, napadat ji a vyhrožovat jí, že ji zabije. Když vzal xxx židli, tak mu tuto židli vzal a xxx odžduchl. Následně jej z restaurace vyžduchal. Nebyly tam vůči němu žádné kopy, údery ani žádná pěst. xxx však vytáhl z kapsy nějaký předmět, sám je přesvědčen, že to byl obyčejný kobercový zalamovací nůž, a zranil jej.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

4. Skutkový děj popsany ve výroku rozsudku však vyplývá z výpovědi samotného poškozeného xxx, který uvedl, že se nacházel v restauraci a pil pivo. Poté přišel obžalovaný s paní xxx a jedním člověkem, poté uslyšel rasistické výkřiky, kdy obžalovaný měl uvádět, že cigáni a nějaké černé kurvy tam nemají co dělat, že nemají klubové karty, ať jdou pryč. xxx však uvedl, že popíjeli dál, pak přišla opět paní xxx a žádala je, aby probudili xxx, který spal na stole, proto jí řekli, že dopijí pivo a půjdou pryč. Vtom však xxx vylila pivo na hosty a odešla. xxx uvedl, že šel k obžalovanému a řekl, že vypijí pivo a odejdou, než však k němu došel, tak jej obžalovaný uhodil lahví po hlavě, poté už nic neví. Svědek rovněž uvedl, že byl odsouzen za výtržnictví, které měl způsobit ve xxx ve stejný den. Tohoto jednání se však nedopustil, avšak proti rozhodnutí soudu se neodvolal, neboť mu byl uložen podmíněný trest. Se svědkem xxx byla na základě žádosti obhajoby provedena konfrontace s obžalovaným, přičemž při této konfrontaci každý setrval na své výpovědi, čili obžalovaný xxx na své, rovněž tak poškozený xxx, který trval na tom, že jej obžalovaný sklenicí uhodil. Tato konfrontace nepřinesla žádné nové důkazy ve věci. Výpověď svědka xxx soud považuje za věrohodnou, i když si pro odstup času nemohl uvědomit barvu lahve, kterou byl udeřen obžalovaným do hlavy.
5. Pokud jde o svědkyni xxx, její výpověď byla důležitá, pokud jde o popis střepů, které se nacházely na zemi, neboť i tato svědkyně uvedla, že policisté, kteří prováděli ohledání místa činu, mohli tyto střepy vidět. Nicméně výpověď této svědkyně je v rozporu s protokolem o ohledání místa činu, z něhož vyplynulo, že na stole byly v době ohledání nalezeny dvě skleněné lahve zelené barvy s nápisem Pilsner Urquel, přičemž tato svědkyně uvedla, že až po incidentu přinesla obžalovanému dvě pivní lahve, a poté, co všichni odešli, vzala je a odnesla je zpátky do přepravy.
6. V daném případě soud poukazuje i na výpověď svědka xxx, který jako vrchní asistent Policie ČR Obvodní oddělení xxx uvedl, že společně s kolegou byli vysláni do restaurace xxx na xxx, přičemž při příchodu zjistili, že se zde již jedna hlídka policie nachází. Při prováděném šetření zjistili, že obžalovaný jeví známky podnapilosti, avšak když jej požádali o dechovou zkoušku, tuto odmítl.
7. Rovněž z výsledku svědka xxx, který pracuje jako policista v xxx, bylo zjištěno, že při příjezdu na místo, kam byli vysláni dozorčí službou, do restaurace xxx, viděl romské občany, kdy jeden z nich měl zraněnou hlavu, přičemž tato zraněná osoba ukázala na obžalovaného a uvedla, že to je ten, který ji napadl, a že mu o hlavu rozbil nějakou sklenici. Svědek však uvedl, že tuto sklenici nenašli, neviděli ani žádné střepy. Připustil však, že nějaký střep se nacházel v chodbičce u stolu, tento střep byl ze zelené lahve, možná i z pivní.
8. Rovněž svědkyně xxx, která pracuje jako policistka v xxx, se účastnila ohledání místa činu, i ona po příjezdu na místo spatřila poškozeného, který měl krev na hlavě a oděrky. Při prováděném šetření nikdo nesdělil, že byla použita nějaká zbraň, přičemž ona sama považuje nůž za zbraň. V daném případě je vyloučeno tvrzení obžalovaného, který uváděl, že poškozený měl k dispozici nůž, kterým jej pořežal na ruce, když sám obžalovaný uváděl, že měl být zraněn právě poškozeným, a z této ruky krvácet. V daném případě tvrzení obžalovaného bylo vyvráceno výpovědí obou policistů, když při provádění šetření i svědkyně xxx uvedla, že se o použití zbraně obžalovaný nezmiňoval.
9. Z výpovědi svědka xxx bylo zjištěno, že se také nacházel v restauraci, a to právě se svým bratrem xxx a xxx a popíjeli pivo. Poté, co jeho bratr usnul, to všechno nastalo, neboť paní na něj vylila pivo. V daném případě se muselo jednat o svědkyni xxx. Poté se jich obžalovaný ptal, jestli mají klubové karty, snažil se xxx dostat ven. Tento však byl podnapilý, nedal si říct, tak se žduchalí. xxx uvedl, že čekal na příjezd policie, kterou zavolal xxx, neboť měl zranění na hlavě. I tímto svědkem bylo prokázáno, že toto zranění měl xxx v restauraci ještě před příjezdem policie. Už

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

v této restauraci uváděl, že byl napaden sklenicí panem obžalovaným, který je majitel restaurace. Svědek dále uvedl, že obžalovaný se měl zmiňovat o nepořádku, který v místnosti dělali Romové.

10. Rozporuplná výpověď svědkyně xxx byla hodnocena soudem jako nevěrohodná, neboť tato svědkyně sama uvedla, že do restaurace se dostala až po pracovní době, tedy někdy kolem půlnoci. V restauraci bylo čtrnáct až patnáct lidí, většinou Romové, kteří dělali nepořádek a dokonce jí měli vyhrožovat i smrtí. Pokud svědkyně uvedla, že mělo být na místě dvacet až třicet Romů, tak toto nebylo v žádném případě zjištěno, nicméně i tato svědkyně uvedla, že xxx měl rozbitou hlavu, tekla mu krev, a proto jeho bratr volal mobilem policii. Už zde xxx uváděl, že jej praštil do hlavy majitel hospody, tedy obžalovaný xxx. K výpovědi svědkyně xxx nebylo tedy možno přihlížet při hodnocení důkazů, a to vzhledem k její nevěrohodnosti.
11. Soud vzal za důkaz čtenou výpověď svědka xxx, který se rovněž nacházel v restauraci xxx, avšak k incidentu se nemohl vyjádřit, neboť po celou dobu spal, avšak v jeho svědecké výpovědi je důležitá ta skutečnost, kdy uvedl, že když se probudil a vyšel z baru, uviděl xxx, který měl rozbitou hlavu, tekla mu krev, a poté bratr xxx volal mobilem policii, přičemž před restaurací měl poškozený xxx sdělit, že jej do hlavy praštil flaškou právě majitel hospody, tedy obžalovaný xxx.
12. Rovněž ze čtené výpovědi svědka xxx, který se nacházel v restauraci xxx, bylo zjištěno, že se zde nacházeli Romové, kteří se nechovali slušně, některý i spal. Poté, když začali rvát, vstala xxx od stolu, chtěla po Romech, aby se uklidnili, jeden vzal do ruky židličku, v tu dobu zaregistroval svědek obžalovaného, který, když to viděl, tak přišel rychlejší chůzí od baru a Roma oslovil, že se má uklidnit a jít z hospody pryč. Rom však na něj začal pokřikovat a poté jej jeden z Romů žduchl, poté obžalovaný tohoto Roma odstrčil oběma rukama od těla a žduchal jej z místnosti. Tento svědek však také uvedl, že viděl ruku obžalovaného, jak mu tekla krev, a v tu dobu přijela policie. Soud výpověď tohoto svědka, stejně tak jako výpověď jeho přítelkyně xxx, považuje za nevěrohodnou, neboť i tento svědek nepopisoval, že by některý z Romů měl vyhrožovat, pouze hovořil o židličce.
13. Vzhledem k námitce obžalovaného je nepodstatné, kdy byl zaznamenán příchod obžalovaného, svědků xxx a xxx do baru, a kdy se poškozený bavil s xxx, ale je nepochybné, že svědci popsali způsob napadení poškozeného obžalovaným.
14. Rovněž svědkyně xxx uvedla, že obžalovaný sice žádal Romy, aby opustili hospodu, přímo říkal: opusťte hospodu, nemáte klubovou kartu, avšak na druhé straně tato svědkyně uvedla, že zásah pana obžalovaného vůči poškozenému xxx byl důvodný, neboť xxx napadal lidi. Nicméně tato svědkyně uvedla, že svědek xxx nic nepoškodil.
15. Při hodnocení všech důkazů soud vycházel zejména z výpovědi znalce z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství, kdy znalec uvedl, že celou situaci hodnotil na základě objektivních dokladů, tedy lékařských zpráv, z nichž vyplynulo, že poškozený xxx utrpěl poranění čelní temenní krajiny hlavy, které krvácelo. Jednalo se o poranění lehké, s průměrnou dobou léčení tři dny. Znalec se rovněž vyjádřil k mechanismu úrazového děje, kdy ke zranění došlo po zasažení poškozeného pivní lahví, kterou měl být udeřen do vlasaté části hlavy. Tato skutečnost je v souladu se zjištěním lékařů, tedy že proti temenní krajině hlavy působilo násilí malé intenzity a hlava byla zasažena pravděpodobně pouze tečně, neboť vznikla jen povrchní oděrka kůže. Při přímém zasažení tupým předmětem však vznikají poměrně snadno otevřená poranění kožního krytu a vzhledem k této skutečnosti poškozený nebyl výrazně omezen v běžném způsobu života po dobu delší než tři dny. Znalec však uvedl, že v praxi každý útok vedený skleněným předmětem proti hlavě či obličejí poškozeného, je považován za dobře způsobilý ke vzniku nepoměrně závažnějších zranění, která by mohla skončit i poškozením důležitého orgánu či delší dobou trvající poruchou zdraví. Pokud by došlo k rozbití skleněného předmětu, tak vznikají hluboké řezné rány, jedná se vždy o závislost na intenzitě síly. Znalec se rovněž vyjádřil i k jiným

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

způsobům zranění, při kterých by poškozený mohl toto zranění utrpět, avšak dle znalce pádový mechanismus by zanechal poranění obrysové části hlavy a trupu. Pokud jde o zranění lokalizované v čelní temenní krajině hlavy u poškozeného, nasvědčuje spíše pro působení aktivního násilí.

16. Ve věci byl vypracován i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinické psychologie, který se zabýval osobností svědka poškozeného xxx. Po vyšetření duševního stavu poškozeného bylo znalcem zjištěno, že svědek a jeho schopnosti se nacházejí v pásmu lehké mentální retardace, osobnost zahrnuje extravertní i introvertní rysy. Emotivita byla posouzena jako povrchní, nedostatečně diferencována s nízkou schopností empatie. Protokol nenavádí přítomnosti závažného duševního onemocnění či poruchu. Obecná věrohodnost svědka xxx zahrnující intelektovou úroveň, úroveň paměti a osobnostní rysy není dle znalce podstatným způsobem snížena. Konkrétní věrohodnost se jeví jako zachovalá, není podstatně snížena. Jeho výpovědi jako svědka se doplňují a překrývají, mají logickou strukturu. Obsahují detaily. Vztah poškozeného k obžalovanému je v současné době lhostejný, obžalovaného viděl při incidentu údajně poprvé, ale cítil se být dotčen rasistickými urážkami. Na základě tohoto znaleckého posudku soud považoval svědka poškozeného xxx za svědka věrohodného.
17. Obžalovaného usvědčují také listinné materiály provedené u hlavního líčení, které byly soudem opětovně podstatně zkoumány. Je nutné poukázat na zdravotní ošetření poškozeného xxx ze dne 8. 9. 2016, kdy podle tohoto záznamu měl být poškozený napaden v baru xxx neznámým útočníkem a udeřen lahví od piva. Pokud jde o zranění, tak doba léčení je shodná se závěry znalce z oboru zdravotnictví odvětví soudního lékařství. Důležitým listinným materiálem byl i protokol o ohledání místa činu, kde je zaznamenána situace na místě krátce po spáchání skutku, rovněž také fotografie poškozeného. Z protokolu o ohledání místa činu, kdy je nutno opětovně poukázat na tu skutečnost, že dle protokolu o ohledání místa činu byly na stole umístěny dvě skleněné lahve zelené barvy s nápisem Pilsner Urquell a dále dvě sklenice o objemu půl litru, přičemž na první sklenici při čelním pohledu je zřetelné znečištění od tekutiny tmavé barvy. Pokud tedy poškozený xxx hovoří o tom, že byl udeřen, tak na místě se nacházely sklenice, kterými mohl být udeřen, přičemž je nutno poukázat na tu skutečnost, že tedy není vyloučeno, že touto sklenicí mohl být udeřen a pokud uvádí, že viděl, že láhev dopadla na zem, je nutno také poukázat na to, že byl otřesený po úderu, pod vlivem alkoholu a vzhledem k osvětlení, které se zde nacházelo, uvedl, že se rozbila. Nicméně předmětná sklenice se nemusela rozbít, toto není podstatné, podstatné je to, že se v místnosti nacházela prokazatelně sklenice, kterou udeřen být mohl. Zranění poškozeného vyplývá tedy nejen z jeho výpovědi a z výpovědí ostatních svědků, ale i z fotodokumentace a lékařských zpráv.
18. Pokud jde o tvrzení obžalovaného o napadení, kdy měl být napaden poškozeným xxx, a to bodnutím nože mezi ukazováček a prsteníček na straně levé ruky, tak v této souvislosti je nutno poukázat na úřední záznam policistů ze dne 8. 9. 2016, neboť tuto skutečnost, kromě obžalovaného, neuvědla žádná z přítomných osob, dokonce ani svědkyně xxx a xxx, které zčásti vypovídaly ve prospěch obžalovaného. V daném případě nebyly shledány znaky nutné obrany, tak jak to uváděl sám obžalovaný, přičemž krev, která byla zjištěna na ruce obžalovaného, mohla pocházet právě ze zranění samotného poškozeného. Ze všech výše uvedených důvodů soud neuvěřil výpovědi obžalovaného o tom, že měl být ze strany poškozeného zraněn, a pokud jde o jednání vůči poškozenému, toto bylo z důvodu obrany, a to vzhledem právě k výpovědím nejen poškozeného, ale i ostatních svědků, jejich zhodnocením a srovnáním s listinnými materiály.
19. Po provedení všech shora uvedených důkazů a po výsledku samotného obžalovaného dospěl soud k závěru, že obžalovaný se jednání, pro které byl postaven před soud, dopustil, neboť jeho vina byla zcela prokázána a naplnil po stránce subjektivní a objektivní skutkovou podstatu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

pokusy přečinu ublížení na zdraví dle § 21 odstavec 1 k § 146 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť jiné osobě ublížil na zdraví v úmyslu trestný čin spáchat, avšak k dokonání trestného činu nedošlo, neboť poškozený utrpěl drobné poranění s dobou léčení nejméně tří dnů, avšak dle závěrů znalce pouze shodou okolností nedošlo k zásadnějšímu poranění, jehož léčení by si vyžádalo delší dobu než jeden týden. Vzhledem k místu, kde byl skutek spáchán, tedy xxx, kde bylo přítomno nejméně deset dalších osob, je zřejmé, že obžalovaný po stránce subjektivní a objektivní naplnil skutkovou podstatu přečinu výtržnictví podle § 358 odstavec 1 a 2 písmeno a) trestního zákoníku, neboť před těmito osobami napadl jiného, přičemž za stejné jednání byl již odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 30. 8. 2007 pod sp. zn. 18 T 229/2006. Soud se po právní stránce kvalifikace trestné činnosti obžalovaného neztotožnil s obžalobou státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále, neboť nebylo zjištěno, že obžalovaný své jednání proti jiné osobě směřoval pro jeho příslušnost k etnické skupině. V tomto případě tedy jednání obžalovaného soud kvalifikoval pouze jako pokus přečinu ublížení na zdraví podle § 21 odstavec 1 k § 146 odstavec 1 trestního zákoníku. V daném případě jde tedy o pokus přečinu, kdy způsobením přečinu ublížení na zdraví je pokryto úmyslem obžalovaného takový následek spáchat, přitom obžalovaný své jednání směřoval proti jiné osobě v úmyslu ublížit mu na zdraví.

20. Stupeň společenské nebezpečnosti, tedy materiální podmínka vyplývá ze způsobu, kterým obžalovaný tyto přečiny spáchal, tedy z jejich provedení. Další takovou okolností je jednání vůči jiné osobě a dopustil se dvou přečinů, což je nutno považovat za přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písmeno n) trestního zákoníku. Obžalovaný byl v minulosti dvakrát pravomocně odsouzen, přičemž první odsouzení Okresním soudem v Bruntále ze dne 30. 8. 2007 pod sp. zn. 18 T 229/2006 je součástí právní kvalifikace skutku, a toto odsouzení je osvědčeno. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 7. 12. 2009 pod sp. zn. 4 T 48/2009, kdy mu byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 350 hodin za spáchání trestného činu dle § 238 odstavec 1 a 2 trestního zákona, přičemž tento trest vykonal 10. 9. 2010.
21. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl nejen k přitěžující okolnosti ve smyslu § 42 písmeno n) trestního zákoníku, ale také ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen, tedy jednak zájem společnosti na ochraně zdraví, života ostatních osob a zájem společnosti na ochraně před závažnějšími útoky narušující veřejný klid a pořádek. Při provedení činu soud hodnotil také tu skutečnost, že poškozený se rovněž nechoval řádným způsobem, o čemž svědčí jeho odsouzení Okresním soudem v Bruntále ze dne 6. 6. 2017 pod č. j. 2 T 53/2017-251. V daném případě má soud zato, že obžalovanému je možno ještě uložit trest výchovný, a proto mu byl uložen trest úhrnný v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání dvou roků.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 20. února 2019

JUDr. Vladimíra Kikerlová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.